

אמרי שפר אוסף "רא"
מתוך "ליקוטי שמואל"
מלקט ועורך ש. אייזיקוביץ
eisikovits1@gmail.com

אדם ישר, מאה ליצננויות לא יזיזוהו ממקומו . לץ מאה תוכחות לא יפעלו עליו .

אדם יתבע על זה לאחר 120 שנה שלא ביקש עזרה מה' לשוב בתשובה...

אחד הדברים הטובים של הקורונה, לראשונה לא נזרקו במאה שערים ביצים על השוטרים.

אומר הבן איש חי המושג של זכר ונקבה כלל לא קשור אם זה בן או בת, מי שמשפיע הוא זכר ומי שמושפע הוא נקבה . לכן תלמידי חכמים נראים כנשים, למה ? כי הם נראים כמושפעים – הם לא עובדים, צריך לתת להם תקציבים, מלגות ולתמוך בהם. אך מה האמת ? "שהם עושים חיל כאנשים" – הם המשפיעים על מי שתומך בהם.

אין ליתן יין אדום לתוך יין לבן בליל הסדר, כדי לצאת עניין שתית יין אדום משום איסור 'צובע'.

אישה ששכחה "יעלה ויבוא" בליל הפסח - למרות שבכל יו"ט אינה חוזרת כיון שהסעודה היא מ"ע שהזמן גרמא, מ"מ בליל הסדר חוזרת ומברכת שנית עם "יעלה ויבוא", כיוון שנשים חייבות באכילת מצה (ש"ת רע"א ס"א)

אם אתה עושה פסח בבית >יש לך 'פֶּסַח כָּשֶׁר וְשִׁמְח' אם אתה במלון >יש לך 'פֶּסַח שִׁמְח' (אך לא בטוח כָּשֶׁר) ואם אתה עושה פֶּסַח אצל חֲמוּתָךְ >יש לך 'פֶּסַח'.... והשנה 'קורונה'. לא עושים אצל החמות >יש לך 'פֶּסַח כָּשֶׁר וְשִׁמְח מאוד'

אמר הגאון רבי עזריאל הילדסהיימר זצ"ל מברלין: מקנא אני במשכילי עירי, פורקי העול, שמעולם לא נכשלו באיסור הרהור דברי תורה במקומות האסורים.

אמרו חז"ל (ע"ז ג') שגדול המצווה ועושה ממי שאינו מצווה ועושה. תפקידינו לגדול, לפרוח ולהתחזק בקיום מצוות ה' ולא להיות מקטני האמונה בעניינים אלו ובכך ניתן לגבור על הרע.

אנחנו חושבים יותר מדי ומרגישים מעט מידי.

אנשים שתוהים אם הכוס חצי מלאה או חצי ריקה מפספסים את הנקודה. ניתן פשוט למלא את הכוס.

אפילו אם יש מצב שהבריאות והפרנסה הולכות להיות אתגר לא פשוט, נשב לשולחן הסדר ונדע ש"היא שעמדה לאבותינו ולנו" – שרק האמונה בא-לוקים החזיקה אותנו תמיד, והיא תחזיק אותנו גם עכשיו. שאת החירות שלנו לא נמצא בחופשות בחו"ל ובבתי מלון או על החוף בסיני, אלא דווקא בבית: במסורת שעוברת מדור לדור ועכשיו תורנו להעביר אותה הלאה.

אש האמונה יכולה להבעיר – ויכולה להאיר. להבעיר ולשרוף ולהיות אשתופת כשמניחים לה להשתולל חופשית – או להאיר את חיינו ואת כבוד ה' כששמים אותה במסגרת ברורה. מן הסיבה הזו כוללת תורת ישראל דינים ופרטים מרובים כל כך. וככל שאנו מתקרבים לה', כך אנו זקוקים להם יותר.

את הפסוק, המובא בפרשתנו, "זאת התורה לכל נגע הצרעת" – ביאר הרה"ק בעל ה'דגל מחנה אפרים' כך: התורה היא רפואה "לכל נגע הצרעת" – לכל המחלות ולכל המיחושים, כדברי חז"ל (עירובין נד) "חש בראשו יעסוק בתורה, חש בגרונו יעסוק בתורה, חש בכל גופו יעסוק בתורה".

אתם יכולים להעניק לאנשים ידע אבל לא לגרום להם לחשוב.

בליל הסדר אנו הופכים את העבר להווה ומנסים לחוות מחדש ולספוג אל תוכנו את הגלות ואת הגאולה. את השעבוד ואת החירות. לילה בו אנו שואלים ודורשים בענייני החג. לילה בו חייב כל אדם לראות ו"להראות את עצמו כאילו הוא בעצמו יצא עתה משעבוד מצרים" (רמב"ם הלכות חמץ ומצה ז, ו). גם להרגיש את הגאולה וגם לשדר אותה החוצה, סביבנו.

במנהג אכילת הדגים בפסח כתב בסידור יעב"ץ (שער האיתון דף כא, א) (יזמין בשר ודגים ויין כפי כוחו מן המשובח למצות שמחת יו"ט)

בנעוריו האריך רבי יחיאל מאלכסנדר בתפילתו, היה שרוי כל היום בעבודתו ומצוי תמיד בצום. אמרו לו: ומה עם הציווי: "ונשמרתם לנפשותיכם"? השיב רבי יחיאל: אם הקב"ה עוזר והתפילה היא כראוי, מי צריך לאכול?, ואם התפילה אינה ראויה, מי יכול לאכול?

בספרי החסידות נאמר שכאשר יוצר האדם מן החג, עליו לשים אל לבו, עם מה הוא יוצא מהחג אל ימות החול. ועל כך נאמר אסרו חג בעבותים - תקשרו את החג בעבותות חזקים, שלא יישכח ולא ייעלם, אלא שיישאר ממנו רושם גם לימי החולין

ברכת המזון חמורה כתפילת עמידה, שצריך לאומרה במקום אחד, ואין להפסיק בה אפי' לענות קדיש וקדושה וברכו [החזו"א מקל בזה, אבל האחרונים כתבו כנ"ל].